

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 21 септември 2010 г. — Кралство Швеция/Association de la presse internationale ASBL (API), Европейска комисия (C-514/07), Association de la presse internationale ASBL (API)/Европейска комисия (C-528/07), Европейска комисия/Association de la presse internationale ASBL (API) (C-532/07)

(Съединени дела C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Право на достъп до документите на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 2, второ и трето тире — Писмени становища, представени от Комисията в производство пред Съда и пред Общия съд — Решение на Комисията, с което се отказва достъп)

(2010/С 317/12)

Език на производството: английски

Страни

(C-514/07)

Жалбоподател: Кралство Швеция (представители: S. Johansson, A. Falk, K. Wistrand и K. Petkovska)

Други страни в производството: Association de la presse internationale ASBL (API) (представители: S. Völcker и Heithecker, Rechtsanwälte, F. Louis, avocat, C. O'Daly, Solicitor), Европейска комисия (представители: C. Docksey, V. Kreuschitz и P. Aalto)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя: Кралство Дания (представител: B. Weis Fogh), Република Финландия (представител: J. Heliskoski)

(C-528/07)

Жалбоподател: Association de la presse internationale ASBL (API) (представители: S. Völcker, Rechtsanwalt, F. Louis, avocat, C. O'Daly, Solicitor)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: C. Docksey, V. Kreuschitz и P. Aalto)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: E. Jenkinson и S. Behzadi-Spencer, както и J. Coppel, barrister)

(C-532/07)

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: C. Docksey, V. Kreuschitz и P. Aalto)

Друга страна в производството: Association de la presse internationale ASBL (API) (представители: S. Völcker, Rechtsanwalt, F. Louis, avocat, C. O'Daly, Solicitor)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: E. Jenkinson и S. Behzadi-Spencer, както и J. Coppel, barrister)

Предмет

Жалба срещу Решение от 12 септември 2007 г. на Първоинстанционния съд (голям състав) по дело API/Комисия (T-36/04), с което Първоинстанционният частично отменя решението на Комисията от 20 ноември 2003 г. за отхвърляне на заявлението на API за достъп до писмените становища, представени от Комисията в рамките на определени производства пред Първоинстанционния съд и пред Съда.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбите.
2. Кралство Швеция понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия, свързани с производството по обжалване по дело C-514/07 P.

3. *Association de la presse internationale (API)* понася направените от нея съдебни разnosки, както и тези на Европейската комисия, свързани с производството по обжалване по дело C-528/07 P.
4. Европейската комисия понася направените от нея съдебни разnosки, както и тези на *Association de la presse internationale (API)*, свързани с производството по обжалване по дело C-532/07 P.
5. Кралство Дания, Република Финландия и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разnosки, свързани с производствата по обжалване.

(¹) ОВ С 51, 23.2.2008 г.
ОВ С 22, 26.1.2008 г.
ОВ С 32, 7.2.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 30 септември 2010 г. (преюдициално запитване от VAT and Duties Tribunal, London Tribunal centre, Обединеното кралство) — EMI Group Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Дело C-581/08) (¹)

(Шеста директива ДДС — Член 5, параграф 6, второ изречение — Понятието „мостри“ — Понятието „подаръци с малка стойност“ — Музикални записи — Безвъзмездно разпространение с цел популяризиране)

(2010/C 317/13)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre

Страни в главното производство

Жалбоподател: EMI Group Ltd

Ответник: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Предмет

Преюдициално запитване — VAT and Duties Tribunal, London — Тълкуване на член 5, параграф 6, второ изречение от Шеста

директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Употреба за нуждите на стопанската дейност на стоки, дадени като подаръци с малка стойност и мостри — Музикални записи под формата на CD, предоставени безплатно с цел популяризиране

Диспозитив

1. „Мостра“ по смисъла на член 5, параграф 6, второ изречение от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, е образец на продукт, който има за цел да популяризира продажбата му и който позволява да се оценят неговите характеристики и качества, без да се стига до крайно потребление, различно от присъщото на дейността по популяризиране. Национална правна уредба не може по общ начин да ограничава това понятие само до образците, давани във форма, която не е за продажба, или пък до първия екземпляр от поредица от еднакви образци, давани от данъчнозадълженото лице на един и същ получател, освен ако тази правна уредба позволява да се вземат предвид естеството на представяния продукт и търговският контекст на всяка сделка, при която се дават тези образци.
2. Понятието „подаръци с малка стойност“ по смисъла на член 5, параграф 6, второ изречение от Шеста директива 77/388 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която фиксира парична горна граница от порядъка на установената в разглежданото в главното производство законодателство, т. е. 50 GBP, на подаръците, направени на едно и също лице в продължение на период от дванадесет месеца или които представляват част от поредица или от последователни подаръци.
3. Член 5, параграф 6, второ изречение от Шеста директива 77/388 не допуска национална правна уредба, която въвежда презумпцията, че стоките, представляващи „подаръци с малка стойност“ по смисъла на тази разпоредба, предоставени от данъчнозадължения субект на различни лица, които имат общ работодател, се считат за дадени на едно и също лице.
4. Данъчният статут на получателите на мостри не е от значение за отговорите, дадени на останалите въпроси.

(¹) ОВ С 55 от 7.3.2009 г.